
Hvorfor er det så Vanskelig for Kristne å Be?

By David Wilkerson

May 11, 1998 Jeg har en tid vært forskrekket over et problem som har eksistert i kirken i årevis - og det bekymrer meg dypt. Problemet er: Hvorfor er det så vanskelig for kristne å be?

Skriften gjør det klart at svaret på alle ting i våre liv er bønn blandet med tro. Apostelen Paulus skriver: "Vær ikke bekymret for noe, men la i alle ting deres bønneemner komme fram for Gud i påkallelse og bønn med takk." (Fil 4:6). Paulus sier oss: "Søk Herren når det gjelder alle områder av ditt liv. Og takk ham på forhånd for at han hører deg!"

Paulus vektlegging er tydelig: Be alltid først! Vi skal ikke be som en siste utvei - først gå til våre venner, og så til en pastor for råd, for tilslutt å ende opp på våre knær. Nei - Jesus forteller oss: "Søk da først Guds rike og hans rettferdighet, så skal dere få alt dette i tillegg!" (Matt 6:33). Vi skal gå til Herren først - før vi går til noen annen!

Det er hjerteskjærende å lese brev som blir sendt til vår tjeneste fra mengder av sønderknuste kristne. Familier brytes i stykker, ektefeller skilles, mennesker som vandret trofast med Kristus i årevis lever i frykt og nederlag. Hver enkelt av disse menneskene har blitt overmannet av noe - synd, depresjon, verdslighet, begjær. Og etter som årene går ser problemene deres bare ut til å bli verre.

Men det som sjokkerer meg mest ved brevene deres, er at veldig få av disse kristne noensinne nevner bønn. De vender seg til kassetter, bøker, sjelesørgere, konferanser og alle slags terapier - men sjelden overhodet til bønn. De går gjennom dagen med bekymring, irritasjon og lever med en sky hengende over hodene sine, fordi de ikke har et svar på sine problemer.

Hvorfor er det så vanskelig for kristne, i krisetider, å søke Gud for sine desperate behov? Tross alt så står Bibelen som et eneste langt vitnesbyrd om at Gud hører sine barns rop og svarer dem i øm kjærlighet:

- "Herrens øyne er vendt til de rettferdige, og hans ører til deres rop." (Sal 34:16).
- "De rettferdige roper og Herren hører, av alle deres trengsler utfrir han dem." (vers 18).
- "Og dette er den frimodige tillit vi har til ham, at dersom vi ber om noe etter hans vilje, så hører han oss, og dersom vi vet at han hører oss, hva vi enn ber om, da vet vi at vi har fått våre bønneemner oppfylt hos ham." (1Joh 5:14-15).
- " Et rettferdig menneskes bønn har stor kraft og virkning." (Jak 5:16).
- "Og alt dere ber om med tro i deres bønn, det skal dere få." (Matt 21:22).
- " de oppriktiges bønn er til behag for ham." (Ord 15:8).
- " de rettferdiges bønn hører han." (vers 29)
- "Han skal vende seg til de hjelpeløses bønn, han vil ikke forakte deres bønn." (Sal 102:18).

Lytt til hva David roser seg av: "Den dag jeg ropte, svarte du meg. Du gjorde meg frimodig, i min sjel kom det styrke." (Sal 138:3). David sier: "Jeg har prøvd deg Gud! I alle mine prøvelser vendte jeg meg ikke til noe annen. Jeg søkte bare deg - og du hørte meg, svarte meg, og ga meg styrke til den kampen jeg sto overfor!" "I nøden ropte du, og jeg fridde deg ut. Jeg svarte deg " (Sal 81:8).

Disse løftene og vitnesbyrdene er et overveldende bevis på Guds omsorg. Og de er så forskjellige, dype og tallrike, at jeg ikke forstår hvordan noen kristen kan gå glipp av dem!

Men når det kommer til det som har med bønn å gjøre så gir Bibelen oss mer enn løfter. Den gir oss også advarsler om faren ved å forsømme bønn: "Hvordan skal vi da unnfly om vi ikke akter så stor en frelse?" (Heb 2:3). Det greske ordet "ikke akter" her betyr "av liten betydning, å ta lett på."

Sammenhengen dette verset står i er en diskusjon om ting som har med vår frelse å gjøre - og bønn er selvsagt en av disse. Gud spør: "Hvordan forventer du å unnfly ødeleggelse og undergang i de mørke tidene som kommer, dersom du ikke har lært å være sammen med meg i bønn? Hvordan kan du kjenne og gjenkjenne min stemme på den dagen, dersom du ikke har lært å høre den i ditt lønnkammer?"

Jeg tror Gud er dypt såret over forsømmelsen av bønn blant sitt folk i dag. Jeremia skriver: "Mon en jomfru glemmer sitt smykke, en brud sitt belte? Men mitt folk har glemt meg i dager uten tall." (Jer 2:32).

Her er mitt store spørsmål - det ene jeg ganske enkelt ikke kan forstå: Hvordan kan Guds eget folk - som er under konstant angrep fra helvete, og som står overfor fristelser på alle sider - gå uke etter uke uten noensinne å søke ham? Og hvordan kan de hevde at de elsker ham og tror på hans løfter, men aldri søke inn til hans hjerte?

Forfatteren av Hebreerbrevet Kaller Oss Til å "Tre Fram for Gud"! Hebreerne 10 inneholder et utrolig løfte. Det sier at Guds dør alltid er åpen for oss, og gir oss full adgang til faderen:

"Brødre, vi har altså i Jesu blod frimodighet til å gå inn i helligdommen. Til den har han innviet for oss en ny og levende vei gjennom forhenget, det er hans kjød. Og vi har en stor prest over Guds hus. Så la oss da tre fram med sannferdig hjerte i troens fulle visshet, med hjertet rensset fra en ond samvittighet og med legemet badet i rent vann." (Heb 10:19-22).

Noen få vers senere blir vi advart om at Herrens dag nærmer seg raskt: " og la oss ikke holde oss borte fra vår egen forsamling, slik noen har for vane, men la oss formane hverandre, og det så meget mer som dere ser at dagen nærmer seg." (Heb 10:25). Gud sier: "Allerede nå, da tiden for Kristi gjenkomst nærmer seg, må dere søke mitt åsyn. Det er tid for å gå inn i ditt lønnkammer og lære meg å kjenne!"

Jeg tror vi allerede ser tegnene som beviser at vi er nær en nedsmelting av vår økonomiske system: Vold og umoral er økende. Vårt samfunn er forlystelsessykt. Falske profeter - "lysets engler" - har allerede bedratt mange med sine demoners lærdommer. Og når som helst kan vi forvente å se trengselens time, som vil forårsake at menneskers hjerter svikter av frykt. Men, før alt dette skjer, sier forfatteren av Hebreerbrevet:

"Ikke la sannheten slippe fra deg! Hold deg våken og på vakt. Du har en åpen dør inn til Guds hellige nærvær - så gå inn til ham i troens fulle visshet, og bekjentgjør dine bønnebegjær. Kristi blod har allerede åpnet veien for deg - og ingenting står mellom deg og faderen. Du har all rett til å entre det aller helligste, og motta all den hjelp du trenger!"

Når vi tar lett på Jesu offer - som han ga for at vi kunne ha adgang til faderen med alle våre behov - så "forakter" vi Guds nåde og vekker hans vrede!

Men selv med alle disse mektige advarslene om faren ved å forsømme bønn, finner kristne det fortsatt vanskelig å be. Hvorfor? Jeg tror det er fire grunner til dette:

1. Noen Kristne Ber Ikke Fordi de Har en Lunken Kjærlighet til Herren! Når jeg bruker orden "lunken" for å beskrive en persons kjærlighet til Jesus så mener jeg ikke at han er kald i forhold til Herren. Men jeg mener snarere at denne kjærligheten er "billig" - ikke dyrebare. La meg gi deg et eksempel:

Når Jesus tiltaler menigheten i Efesus i Åpenbaringen 2, så roser han dem for alt de har gjort. Han anerkjenner at de har arbeidet hardt i troen - hatet synd og kompromiss, nektet å anta falske lærer, aldri gått trette eller gitt opp når de har blitt forfulgt og alltid stått frem for evangeliet.

Men, sier Kristus, han har en ting imot dem. De har forlatt sin glødende, dyrebare kjærlighet til ham! "Men jeg har imot deg at du har forlatt din første kjærlighet." (Åp 2:4).

På et eller annet vis hadde de forlatt sin kjærlige, disiplinerte vandring med Jesus midt oppe i sine gode gjerninger. Og nå sier han til dem: "Dere har forlatt deres første kjærlighet. Dere har sviktet den dyrebare disiplinen det er å komme inn i mitt nærvær og ha samfunn med meg!"

Vær snill og legg merke til: Jesus taler her om troende som startet opp med en brennende kjærlighet til ham. Han tiltaler ikke døde, kalde navnekristne, som aldri har elsket ham i det hele tatt. Snarere så sier han: "Det er mulig for noen som engang hadde et hjerte fullt av kjærlighet til meg å la sin nidkjærhet bli lunken. Den hengivne tjener som engang løp daglig for å søke meg i sitt lønnekammer, ber nå sjelden i det hele tatt!"

Tenk over hvor fornærmende dette må være overfor Kristus, som er vår brudgom. Hvilket ekteskap kan det være når en ektemann og hustruen ikke lenger har private, intime stunder? Og det er nettopp det Jesus taler om her. Han ønsker å ha stunder med deg helt for seg selv, for å fryde seg over intimitet og fortrolighet!

Du kan si at du elsker ham - men dersom du aldri møter opp for å være sammen med ham, så beviser du at du ikke elsker ham i det hele tatt. Den slags oppførsel ville aldri holde overfor en annen kjæreste. Dersom du fortalte din kjæreste at du elsket henne, men bare møtte henne en gang i uken - bare lenge nok til å si: "Hei kjære, jeg elsker deg, adjø nå!" - så ville hun ikke finne seg i det. Hvorfor skulle Jesus det, han som ga alt - sitt eget liv - for deg?

Det spiller ingen rolle hvor høyt du lovsynger Herren i menigheten, hvor mye du sier at du elsker ham, hvor mange tårer du har grått. Du kan gi rikelig, elske andre, hate synden, formane dem som gjør urett - men dersom ditt hjerte ikke kontinuerlig blir dratt inn i Kristi nærvær, så elsker du ham ganske enkelt ikke. Du tar lett på bønn, forsømmer den - og, ifølge Jesu egne ord, så er det et bevis på at du har mistet din kjærlighet til ham.

Alle dine gjerninger er forgjeves, dersom vi ikke vender tilbake til vår klart brennende kjærlighet til Jesus. Vi må være klar over: "Å elske Jesus handler ikke bare om å gjøre ting. Det involverer den daglige disiplinen å opprettholde et forhold. Og det vil koste meg noe!"

2. Noen Kristne Ber Ikke Fordi de Har Forvrengt Sine Prioriteringer! En prioritet er viktigheten du legger på noe. Og kristne som forsømmer bønn har forvrengt sine prioriteringer!

Mange troende lover å be dersom og når de finner tid til det. Allikevel blir det å søke Kristus, for hver uke som går, mindre viktig for dem enn å vaske bilen, rengjøre huset, besøke venner, spise ute, gå og handle og å se på sport. De setter ganske enkelt ikke av tid til å be.

Men menneskene var ikke annerledes på Nohas og Lots tid. Deres første prioritet var å ete og drikke, kjøpe og selge, gifte seg og bry seg om sine familier. De hadde ingen tid til å lytte til budskaper om Guds kommende dom. Og derfor var ingen forberedt når dommen falt!

Tydeligvis har ingenting forandret seg opp gjennom århundrene. For de fleste amerikanere forblir Gud på bunnen av prioriteringslisten. Og øverst står inntekt, trygghet, fornøyer, familie. For mange amerikanere er det til og med slik at Gud ikke engang er med på å lage listen. Men det gjør ikke Herren på nær så mye sorg som det at han er lite verdsatt av sine egne barn!

I dag reiser tusenvis av kristne over hele landet bare for å bli bedt for av en eller annen pastor, profet eller evangelist. Disse troende ønsker å oppleve en berøring av Gud og få en eller annen ekstatisk erfaring av hans nærvær. Men selv om de får det de er på jakt etter, varer erfaringen bare en kort tid. Og, ironisk nok, hele den tiden de reiser og søker Guds berøring, så tilbringer de ikke fem minutter i bønn!

Kjære, Herren ønsker ikke å få det som blir til overs - de små bitene av tid da du bare har et øyeblikk til rådighet til å slenge opp et kjapt bønnebegjær. Det er intet bønneoffer - det er ofringen av et dyr med lyte - og det forurenser hans alter!

Profeten Malaki skriver: "Når dere kommer med et blindt dyr for å ofre det, er det da intet ondt i det? Og når dere bringer et dyr som halter eller er sykt, er det da ikke noe ondt i det? Kom med slike gaver til din stattholder! Tror du han vil være tilfreds med deg, eller ta nådig imot deg? sier Herren, hærskaenes Gud." (Mal 1:8).

Malaki sier: "Du kommer bare med et hvilket som helst gammelt øk fra hjorden din for å ofre det for Guds nærvær. Men dette er uforsiktede, tankeløse, annenhånds gaver. Prøv å gi slike dyr til stattholderen. Han vil få dere kastet ut fra sitt nærvær!"

God forventet at hans folk skulle gå nøye gjennom flokken sin og undersøke hvert eneste dyr, for å velge ut det mest fullkomne eksemplaret blant dem som offer til ham. Og slik er det også i dag, Gud forventer det samme fra oss. Han ønsker vår beste tid - tid som ikke blir skyndet eller hastet igjennom. Og vi skal gjøre den tiden til vår første prioritet!

Jeg møtte engang pastoren i en av Amerikas største menigheter. Denne mannen var en av de travleste pastorer jeg noensinne har sett. Han fortalte meg uten unnskyldning: "Jeg har ikke tid til å be." Men det han egentlig mente var: "Jeg prioriterer ikke bønn."

Da jeg besøkte hans menighet kjente jeg ingen bevegelse av Guds Ånd i forsamlingen. Faktisk var det en av de dødeste kirkene jeg noensinne har forkynt i. Men hvordan kunne det være noe liv dersom pastorene ikke ba?

Faktum er at ingen kristen vil sette av tid til å be uten at det blir hans første prioritet i livet, over alt annet - over familien, karrièren, fritiden, over alt. Ellers er hans offer med lyte!

3. Noen Kristne Ber Ikke Fordi de Har Lært å Leve Uten Bønn! Mange Kristne tror at alt som forlanges av dem er at de går i kirken, tilber, lytter til forkynnelsen, står imot synden, gjør sitt beste, og alt vil bli bra for dem. Dette er offeret de bringer til Gud - og de tror at han er fornøyd med det!

Jeg har tilbragt tid ved sengekanten til døende kristne som var trofaste kirkegjengere i over femti år.

Disse menneskene gikk aldri glipp av et møte. De var gode familiemennesker, og de kunne samtale om ethvert åndelig emne. Men de hadde ikke noe bønneliv i det hele tatt. De tilbragte timer med sin familie, eller sittende foran en TV, eller med å arbeide på sine hobbyer - men de hadde ikke tid til å være alene med Kristus.

Dette kan kanskje høres hardt ut for deg, men jeg tror at disse menneskene gikk inn i evigheten uten å kjenne sin Herre. Gud var ikke nær til dem - fordi de ikke holdt seg nær til ham!

Jeg frykter for hver kristen som har lært å leve komfortabelt uten noe daglig bønneliv - som aldri har hatt et voksende forhold til Herren. Slike mennesker ender opp som fremmede for ham. Og de vil være blant dem som Kristus refser på dommens dag: "Ja, du gjorde mange store gjerninger - du helbredet folk, du utførte mirakler, du førte mange inn i mitt rike. Men jeg kjente deg aldri. Gå bort fra meg fremmede!"

Hvordan kan vi flykte fra Guds vrede og uvilje, dersom vi forsømmer hans store frelsesgave? Hvordan kan vi stå overfor ham på dommens dag, når bøkene blir åpnet for å avsløre at vi ikke har tilbragt noe tid sammen med ham? Vi kan svare: "Herre, jeg er klar over at jeg tilbragte veldig lite tid sammen med deg. Jeg brukte opp alt på meg selv, min familie, min karriere. Men nå er jeg rede til å tilbringe evigheten med å lære deg å kjenne." Tror du han vil kjøpe den? Nei - aldri!

Faktum er at du med letthet kan tilbringe et helt liv uten bønn. Faktisk så kjenner jeg mange ganske "suksessrike" pastorer og evangelister som har lært hvordan de skal stå i tjenesten uten bønn overhodet. De kan underholde deg, fortelle flotte historier og få deg til å le. Men de kan ikke overbevise deg om synd, forandre deg eller motivere deg til å søke Guds åsyn!

Etter en tid faller disse mennene i dyp desperasjon. Hvorfor? De blir mer og mer avhengig av kjødets arm enn av Herren. Og deres liv blir full av forvirring på alle kanter. Bønneløse forkynnere er kraftløse forkynnere!

På samme vis er bønneløse kristne grunne i troen, lette mål for falske lærere, raskt ført på avveier bort fra det sanne evangelium. Slike kristne "lærer" alltid - men de modnes aldri!

4. Noen Kristne Ber Ikke Fordi de Ikke Tror at Gud Hører Deres Bønner! Over tid blir mange troende mismodige på grunn av ubesvarte bønner - og tilslutt så gir de ganske enkelt opp. De tenker: "Kanskje jeg bare mangler tro. Alt jeg vet er at bønn ikke virker for meg. Og hvorfor skulle jeg be dersom det ikke virker?"

Israelittene på Jesajas tid hadde den samme holdningen. Jesaja skrev: "Meg spør de dag for dag, de krever å få vite mine veier. Som om de var et folk som har gjort rettferdighet de krever av meg De vil at Gud skal komme nær til dem. Hvorfor faster vi, og du ser det ikke? Hvorfor plager vi vår sjel, og du akter ikke på det?" (Jes 58:2-3).

Disse menneskene anklaget Gud for å forsømme sine barn! De sa: "Jeg elsker Gud - jeg gjør rett og unngår synd. Og inntil nylig har jeg vært trofast i å søke ham i bønn. Men vet du hva? Han har aldri svart meg! Så hvorfor skulle jeg fortsette å plage min sjel fremfor ham? Han har aldri brydd seg om mine bønner!"

Mange ugifte kristne kvinner har en tendens til å tenke på denne måten. De sier: "I årevis har jeg søkt Herren oppriktig og bedt ham om å sende en mann inn i mitt liv. Jeg har bedt i over ti år nå. Men

ingenting har skjedd!" Så de prøver å få i stand et ekteskap på egen hånd - med katastrofale følger.

Nylig var det en pastor som skrev et foruroligende brev til meg. Han sa: "Broder Wilkerson, sist uke stengte jeg menigheten jeg har vært pastor for i mange år. Jeg oppløste ganske enkelt forsamlingen og forlot prekestolen. I årevis har vi bedt om vekkelse - men det skjedde aldri. Vi ba om en bygning - men det fikk vi aldri. I løpet av årene skrumpet vi inn til tretti mennesker. Det fungerte ganske enkelt ikke. Og nå slutter jeg for å finne meg en annen jobb."

Jeg synes synd på denne nedslåtte mannen. Ja, jeg er enig - han trenger en annen jobb, fordi han sannsynligvis ikke var kalt til tjeneste i det hele tatt. Du skjønner, vårt kall handler ikke om å se at det skjer vekkelse, å ha et kirkebygg, eller å ha et respektabelt antall medlemmer i forsamlingen. Nei, vårt kall er å gjøre tjenesten for Herren i trofasthet - og det inkluderer vårt bønneliv!

Jakob skriver at Gud ikke svarer bønnene til dem som ber om ting bare for å tilfredsstille seg selv: "Dere ber og får ikke, fordi dere ber ille, for å sløse det bort i deres lyster." (Jak 4:3). Med andre ord: "Du ber ikke om Guds vilje. Du er ikke rede til å underordne deg hva han måtte ville. Tvert om så prøver du å diktere ham i å gjøre ting som vil tilfredsstille ditt eget hjerte!"

Ta ikke feil - vår Gud er ytterst trofast. Paulus skriver: " La det stå fast at Gud er sannferdig, men hvert menneske er en løgner!" (Rom 3:4). Han sier i hovedsak: "Det har ingen betydning om du hører en million røster som roper: 'Bønn virker ikke. Gud hører meg ikke!' La hvert menneske bli kalt en løgner. Guds ord står fast - og han er trofast i å høre oss!"

Jesus sa: "Og alt dere ber om med tro i deres bønn, det skal dere få." (Matt 21:22). Kristus sa ganske enkelt: "Dersom du virkelig tror, så vil du være villig til å vente og forvente et svar fra din himmelske far. Og det vil ikke ha noen betydning for deg hvor lang tid det vil ta. Du vil holde ut i tro, og være viss på at han svarer!"

Dersom Gud har drøyet med å svare på en spesiell bønn du har bedt, så kan du være sikker på at han prøver din tro. Han ønsker at du skal stole på ham når han tilsynelatende er stille. Og han prøver deg for å se om du vil si: "Jeg gir opp. Han svarer ikke!" Til slutt ønsker han at din tro skal komme ut så ren som gull - så du vil bli utrustet til å motta mange svar, både for deg selv og andre! Jeg leste engang en historie om en gudfryktig hellig - en kjær, gammel søster som hadde vandret nær Jesus i mange år. Hennes bønneliv var så sterkt at folk fra alle kanter spurte henne om å be for dem. En dag skrev en venn til henne og ba om forbønn, og kvinnen tok i mot bønnebegjæret.

Noen få uker senere mottok denne gudfryktige kvinnen nok et brev fra den samme vennen som fortalte: "Takk for din forbønn - jeg er blitt helbredet!" Men det gikk opp for den gudfryktige kvinnen at hun hadde glemt å be! Hun frydet seg over at hennes venn hadde blitt helbredet - men hun undret seg: "Herre, hun sa at hennes tro var svak. Hvorfor helbredet du henne når jeg glemte å be?"

Gud svarte henne: "Jeg helbredet henne fordi du har lært meg å kjenne! Du har vokst så nær meg at jeg oppfylte selve det ønsket du hadde for din venn - selv uten din bønn."

"Hvor stor din godhet er, som du har beholdt for dem som frykter deg, som du har vist mot dem som tar sin tilflukt til deg, for øynene på menneskenes barn." (Sal 31:20). " De som frykter ham, mangler ikke noen ting." (Sal 34:10).

Gå regelmessig til ditt lønnkammer, og søk ham av hele ditt hjerte. Det er svaret på et gjenopprettet

ekteskap, for ufrelste familiemedlemmer, for alle behov i ditt liv. Dine svar vil kanskje ikke komme over natten. Men Gud vil gjøre sitt verk i sin tid og på sin måte. Din del er å tro at han er trofast i bønn - fordi du er hans elskede barn!